

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра педагогіки та методики технологічної освіти

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор

_____ О.А. Остроушко

«___» _____ 2020 р.

ПРОГРАМА
ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ
«ТЕХНОЛОГІЯ ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ,
КОНСТРУЮВАННЯ І МОДЕЛЮВАННЯ ОДЯГУ»

Галузь знань **01 Освітні науки**

Спеціальність **014.10 Трудове навчання (Конструювання і**
моделювання одягу)

Кривий Ріг-2020

Програма державного екзамену «Технологія виготовлення швейних виробів, констрування і моделювання одягу» / укладач С.Л.Кучер. – Кривий Ріг : КДПУ, 2020. – 17 с.

Укладачі:

Кучер Світлана Леонідівна – доцент кафедри педагогіки та методики технологічної освіти КДПУ, доктор педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Савченко Л.О. – завідувач кафедри педагогіки та методики технологічної освіти, доктор педагогічних наук, професор.

Волкова Н.В. – доцент кафедри педагогіки та методики технологічної освіти, кандидат педагогічних наук, доцент.

Затверджено на засідання кафедри педагогіки та методики технологічної освіти

Протокол № 8 від 05 березня 2020 року.

Завідувач кафедри

(підпис)

Савченко Л.О.
(прізвище. ініціали)

Затверджено вченою радою Криворізького педагогічного інституту ДВНЗ «Криворізький національний університет»

Протокол № ____ від « ____ » _____ 2020 року.

© Кучер С.Л. 2020 рік.

© Кучер С.Л. 2020 рік.

ВСТУП

Згідно галузевого стандарту підготовки бакалавра педагогічної освіти напряму підготовки «014.10 Середня освіта. Трудове навчання і технології (Конструювання і моделювання одягу)» підсумкова державна атестація проводиться у вигляді державного іспиту з технології виготовлення швейних виробів, конструювання і моделювання одягу.

Мета державного екзамену – виявлення рівня засвоєння теоретичних знань та практичних навичок здобувачів вищої освіти за напрямом підготовки «Трудове навчання і технології», їх відповідності вимогам освітньої програми. Державний екзамен проводиться у вигляді комплексної перевірки знань і вмінь бакалаврів із дисциплін, передбачених навчальним планом, виявлення рівня їх фахових компетенцій, як майбутніх учителів технологій і креслення.

Завдання державного екзамену – перевірка рівня професійної готовності майбутніх учителів технологій і креслення до роботи в середніх закладах освіти всіх типів і рівнів.

У своїх відповідях на екзамені студенти повинні показати ґрунтовні наукові усвідомлені **знання**:

- з основ професійно спрямованих дисциплін в обсязі, необхідному для вирішення професійно-педагогічних і організаційних завдань;
- щодо змісту і організації технологічної освіти за напрямком конструювання та моделювання одягу в основній школі;
- місця та ролі технологічної підготовки у здійсненні проектних завдань у професійному, інтелектуальному розвитку особистості школяра;
- щодо змісту підготовки вчителя до організації проектної діяльності у розділі конструювання: правила знімання вимірів та розрахунку і побудови креслень простих виробів;
- планування послідовності технологічної обробки швейних виробів, правил підготовки лекал для розкроювання, підготовки виробу до першого примірювання, технологічної обробки окремих вузлів та волого-теплової обробки виробів із різних матеріалів;
- сучасних вимог до оснащення і обладнання навчальних кабінетів та допоміжних приміщень;
- сучасних методів і прийомів конструктивного моделювання різними способами; основні напрямки і перспективи розробки функціонально-декоративних деталей, види застібок, способи здійснення моделювання за ескізом тощо;
- про види волокон та матеріалів, що використовуються для виготовлення одягу, про властивості матеріалів та способи їх технологічної

обробки;

- анатомічну структуру жіночої фігури; конструктивні пояси та характерні точки фігури; особливості будови чоловічої та дитячої фігур; розмірну типологію жінок, чоловіків та дітей; правила перевірки правильності побудови креслення; можливості використання базових основ при розробці конструкцій за індивідуальними вимірами; взаємозалежність між проймою і рукавом у різних конструкціях;

- загальні відомості про класифікацію швейного обладнання; особливості влаштування побутового та промислового обладнання, призначення обладнання, види сучасного обладнання, для зшивання, обметування, підшивання деталей виробів;

- загальні відомості про способи формотворення одягу; особливості переміщення виточок; технологію моделювання кокеток та рельєфів; техніку моделювання ліфа з конічним та паралельним розширенням, порядок розрахунку склад, особливості моделювання рукавів; види манжет; види кишень місце їх розміщення та способи конструювання; види застібок та способи розрахунку; способи конструювання комірів; основні правила складного моделювання; правила технічного розмноження виробів.

уміння:

- розробити модельну конструкцію методом переміщення виточок чи з кокетками, підрізами; моделювати рукав; розробити конструкцію із симетричними та асиметричними застібками та кишнями різних видів; розрахувати, побудувати та моделювати вироби із комірами різної конфігурації; моделювати вироби за ескізами; перевірити правильність конструкції виробів макетним способом та усунути встановлені дефекти, здійснювати розмноження за розмірами та ростами;

- знімати виміри із фігури різної статі; характеризувати фігуру за основними ознаками; визначати розмір, повнотну групу, поставу індивідуальної фігури; робити порівняльний аналіз типової та індивідуальної фігури; розробляти конструкцію станової частини жіночої сукні різних силуетних форм за типовими вимірами та з урахуванням особливостей індивідуальної фігури; будувати конструкцію вшивного рукава із посадкою розрахувати та будувати креслення основи прямої спідниці, брюк на типову та індивідуальну фігури;

- використовувати набуті теоретичні знання у конструктивній розробці нових моделей одягу;

- впроваджувати практико-орієнтований підхід у навчально-виховному процесі, розробляти сучасні інструкційно-технологічні матеріали;

- аналізувати, узагальнювати і поширювати передовий професійний досвід; орієнтуватись у спеціальній літературі та періодиці за профілем;
- втілювати конкретні елементи національного крою та оздоблення у процесі проектування швейних виробів;
- органічно здійснювати міжпредметні зв'язки навчальних предметів у процесі комплексного проектування.

Відповіді студентів повинні свідчити про:

- відповідність отримання рівня професійно-конструкторської та технологічної підготовки фахівців;
- технологічну компетентність пов'язану з оволодінням досвіду виготовлення швейних виробів та інших способів перетворення матеріалів;
- вміння визначати особливості власної професійної діяльності;
- усвідомлення досвіду інтеграції виробничих технологій та технологічної освіти в умовах сучасної школи.

Програма підсумкової атестації містить основні питання з таких дисциплін: «Матеріалознавство швейного виробництва», «Технологія швейного виробництва», «Конструювання і моделювання одягу з методикою викладання».

Державний екзамен проводиться комплексно в письмовій формі: за білетами, що затверджені кафедрою педагогіки та методики технологічної освіти. Кожен білет містить два питання відповідно до різних груп навчальних дисциплін.

Відповідаючи на перше питання екзаменаційного білету (комплекс тестів у 20 питань), студент повинен продемонструвати свідоме володіння поняттями з матеріалознавства, обладнання, технології. Виконуючи практичні завдання, що містяться у другому питанні, студент має продемонструвати рівень професійної готовності до здійснення аналізу і опису моделі за фото, створення технічного малюнку та характеристики конструктивної основи для виробу. За рішенням державної комісії на екзамені під час підготовки до відповіді студентам дозволяється користуватись базовими основами, що можуть бути корисними при виконанні завдання на друге питання білету.

ЗМІСТ

I. КОНСТРУЮВАННЯ І МОДЕЛЮВАННЯ ОДЯГУ З МЕТОДИКОЮ ВИКЛАДАННЯ

Характеристика будови тіла

Конструктивні пояси та характерні точки фігури. Анатомічна структура, морфологічні ознаки, що обумовлюють форму тіла людини. Конструктивні пояси та характерні точки фігури. Вимірювальні інструменти та позначення вимірів. Характеристика жіночої фігури за поставою, формою шиї, жировими нашаруваннями та пропорціями.

Розмірна типологія жінок. Позначення розмірів одягу, інтервал байдужості. Поняття про повнотні та вікові групи. Визначення типологічних особливостей індивідуальної фігури.

Правила знімання вимірів. Правила знімання вимірів з індивідуальної жіночої фігури. Правила знімання вимірів із чоловіків та дітей. Відмінності у вимірюваннях типової та індивідуальної фігур. Розрахунок деяких вимірів для типової фігури. Порівняльна характеристика типової та індивідуальної фігури. Порівняльний аналіз індивідуальної та типової фігури відповідного розміру.

Порівняння пропорцій фігури. Порівняння ширини плечового поясу. Порівняння вимірів та встановлення статури.

Конструкція плечових виробів

Конструкція основи ліфа та станової частини прямого силуету. Сутність та призначення попереднього розрахунку. Вихідні дані для побудови креслення. Поняття про базову сітку, попередній розрахунок.

Конструкція базової основи ліфа напівприлеглого силуету. Конструкція станової частини жіночого плечового виробу напівприлеглого силуету. Перевірка правильності побудови креслення станової частини виробу. Поняття про баланс. Конструкція фартухів на основі прямого силуету. Конструкція нічних сорочок на основі прямого силуету. Конструкція халатів на основі прямого силуету. Особливості конструкції чоловічої сорочки.

Конструкція рукавів різного крою

Конструктивні особливості сорочкового та вшивного рукава із посадкою по окату. Взаємозв'язок рукава із проймою.

Різновиди суцільно викроєних рукавів та рукавів крою «реглан». Різновиди суцільно викроєних рукавів.

Варіанти комбінованих рукавів.

Конструкція поясних виробів.

Класифікація спідниць. Конструкція кльошових та клинових спідниць.

Конструкція прямих спідниць. Виміри, що використовують для побудови спідниць.

Класифікація брючних виробів. Виміри, які необхідні для побудови брюк. Особливості конструкції брюк на типові жіночі фігури та на відмінні від типових.

Правила перевірки посадки виробу на фігурі. Конструктивні дефекти.

Уточнення довжин плечового та бокових зрізів. Уточнення лінії пройми. Встановлення балансу виробу. Можливі дефекти ліфа, рукава, спідниці, брюк. Способи усунення дефектів.

Моделювання функціонально-декоративних деталей

Моделювання горловини та застібок. Класифікація застібок. Однобортна та двобортна застібка. Застібка на різні види планки. Асиметрична застібка. Моделювання манжет. Моделювання манжет для довгого рукава. Технічне моделювання манжет до короткого рукава.

Технічне моделювання манжет для довгого рукава.

Моделювання комірів. Класифікація комірів. Стоячі та стояче-відкладні коміри. Комір “апаш” та шальовий. Піджачний комір. Плосколежачі коміри.

Правила переміщення виточок

Техніка переміщення нагрудної виточки. Переміщення виточок у лінії рельєфів. Переміщення виточки у зрізи: горловини, пройми, боковий шов, лінію середини, лінію талії. Переведення виточки у зборки.

Переведення виточки у складки. Моделювання вертикальних рельєфів. Моделювання рельєфів від пройми. Моделювання фігурних рельєфів. Моделювання рельєфів поясних виробів. Моделювання кокеток та підрізів.

Моделювання кокеток ліфа. Моделювання підрізів ліфа. Моделювання кокеток поясних виробів. Моделювання підрізів поясних виробів.

Розрахунок та конструкція спідниці із складами. Складне моделювання поясних виробів. Драпірування.

Комплексне моделювання

Правила паралельного та конічного розширення деталей одягу. Моделювання рукава. Сутність та призначення паралельного та конічного розширення. Правила конічного розширення. Комплексне розширення деталей. Взаємозв'язок рукава із проймою. Особливості моделювання рукава на індивідуальні фігури. Моделювання короткого рукава. Моделювання довгого рукава. Складне моделювання рукавів.

Комплексне моделювання поясних та плечових виробів за ескізом. Конструкція спідниці-брюк на основі брюк та спідниці. Встановлення

пропорцій моделі. Вибір базової основи. Правила та послідовність нанесення модельних ліній. Комплексне моделювання станової частини.

Технічне розмноження деталей. Правила розмноження деталей одягу. Пристосування для розмноження. Розмноження ліфа. Розмноження рукава. Розмноження спідниці. Технічне розмноження брюк.

ІІІ. ТЕХНОЛОГІЯ ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ

Виконання ручних робіт.

Інструменти та пристрої для ручних робіт. Характеристика ручних голок. Характеристика ножиць. Ручні стібки і строчки. Строчки прямого стібка. Строчки косого стібка. Строчки петле- і хрестоподібного стібка. Операції, які виконують спеціальними стібками. Термінологія ручних робіт. Вимоги до виконання ручних робіт.

Машинні ниткові шви. З'єднувальні шви. Крайові шви. Оздобні шви. Термінологія машинних робіт. Вимоги до виконання машинних робіт.

Волого-теплова обробка виробів.

Термінологія волого-теплових робіт. Організація робочого місця для волого-теплової обробки. Вимоги до виконання волого-теплової обробки.

ІV МАТЕРІАЛОЗНАВСТВО ШВЕЙНОГО ВИРОБНИЦТВА

Волокнисті матеріали, їхні властивості та технологія виробництва.

Класифікація волокон за походженням. Природні (натуральні) волокна рослинного (льон, бавовна) та тваринного (вовна, шовк) походження. Хімічні текстильні волокна штучні (віскозне, ацетатне) та синтетичні.

Будова та властивості тканин.

Основа і підкання (уток). Визначення лицевого та виворітного боків. Класифікація ткацьких переплетень (головні, похідні, комбіновані, складні). Головні переплетення: полотняне, саржеве, сатинове, атласне. Похідні переплетення: репсове, «рогожка», посилене саржа, складна, ламана (зворотна) саржа, посилений сатин, посилений атлас. Комбіновані переплетення: переплетення з узором у смужку, у клітинку, вафельне, діагональне, крепове тощо. Складні переплетення: дволицьове, двошарове, багатошарове, махрове, ажурне, жакардове тощо.

Асортимент тканин.

Асортимент бавовняних тканин: ситці, бязі, білизняні тканини (бязеві, міткаєві та спеціальні); платтяні тканини (літні, демісезонні, зимові); ворсові тканини тощо. Асортимент льняних тканин: гладко фарбовані, набивні, відбілені тощо); костюмно-платтяні тощо. Види вовняних тканин

(чисто вовняні платтяні, костюмні тканини, пальтові тонкосуконні, драпи. Шовкові тканини.

Неткані матеріали.

Фурнітура та оздоблювальні матеріали.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Державний екзамен проводиться за білетами, складеними у повній відповідності до освітньої програми зі спеціальності «Трудове навчання та технології (конструювання та моделювання одягу)».

Оцінювання якості теоретичної та практичної підготовки студента з конструювання та моделювання одягу буде здійснюватися у двох аспектах: рівень володіння теоретичними знаннями, який виявляється у ході тестового опитування, та якість практичних умінь та навичок, тобто здатність до застосування вивченого матеріалу під час виконання практичних завдань, що є складовими комплексного проектування. Тому критерії оцінювання навчальних досягнень студентів носять комплексний характер. До них належать: рівень передбачених програмою теоретичних знань з профільних професійно орієнтованих дисциплін; уміння користуватися різними видами навчальної, методичної, конструкторської, технологічної документації та іншими джерелами інформації; рівень самостійності у процесі організації й виконання практичних завдань (планування трудових процесів, самоконтроль і т.п.), виявлення елементів творчості.

Рівні навчальних досягнень	Бали за шкалою ECTS	Підсумкова оцінка за національною школою	Критерії оцінювання за навчальних досягнень студентів
Високий	A (90-100 балів)	«відмінно»	Студент на високому рівні, вільно володіє матеріалом, вміннями та навичками комплексного аналізу ескізу моделі, використовує засвоєні знання з композиції одягу для встановлення пропорцій та розмірів окремих деталей, самостійно вирішує проблему, обґрунтовує шляхи її розв'язання, висловлює думки, самостійно оцінює проблемні ситуації, виявляючи власну позицію у їх вирішенні. Оцінка визначається підсумуванням залікових одиниць, які були отримані студентом за вірні тестові відповіді та виконання завдань білету з моделювання та конструювання.

Рівні навчальних досягнень	Бали за шкалою ECTS	Підсумкова оцінка за національною школою	Критерії оцінювання за навчальних досягнень студентів
<i>Достатній</i>	B (82-89 балів)	«добре»	Студент достатньо володіє матеріалом та навичками комплексного аналізу моделі, виявляє здібності самостійно оцінювати пропорції за ескізом, застосовує теоретичні знання для вирішення практичних завдань, добирає відповідні формули для опису конструкції, вільно оперує ними. Оцінка складається із підсумкових залікових одиниць за тестові питання та виконані завдання моделювання.
	C (75-81 балів)		Студент володіє матеріалом, відповідає на тестові питання, може самостійно аналізувати дії та прийоми моделювання, застосовує відомі способи, поняття для виконання стандартних навчальних завдань з конструювання одягу.
<i>Середній</i>	D (68-74 балів)	«задовільно»	Знання матеріалу неглибокі, студент володіє певною сукупністю практичних прийомів і способів професійної діяльності
	E (60-67 балів)		Студент поверхнево володіє теоретичними та практичними знаннями, у відповіді виявляється ряд неточностей та виконані завдання недостатньо правильні.
<i>Низький</i>	FX (35-59 балів)	«незадовільно»	Студент відтворює менше половини навчального матеріалу. Обсяг і повнота виконання завдань на низькому рівні. Всі види його діяльності носять поверхневий характер.
	F (1-34 балів)		Студент має фрагментарні знання, здатний відтворювати їх не в повному обсязі відповідно до тексту підручника, довідника або пояснення викладача.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Матеріалознавство швейного виробництва

1. Баженов В.И. Материалы для швейных изделий. М.: Легкая и пищевая промышленность. 1982. с.
2. Бузов Б.А. и др. Материаловедение швейного производства. М.: Легкая индустрия. – 1986. – с.

3. Кучер З.С. Матеріалознавство швейного виробництва / Кучер З.С. Кучер С.Л. навчально-методичний посібник. – Кривий Ріг: Видавничий дім, 2009 – 320с.

4. Лабораторный практикум по материаловедению швейного производства. Под. ред. Б.А. Бузова М.: Легкая индустрия, 1979. с.

1. Месяченко В.Т., Коношинская В.И. Товароведение текстильных товаров. М.: Экономика, 1987. – 321с.

2. Мальцева Е.П. Материаловедение швейного производства. М.: Легкая и пищевая промышленность, 1983г. с.

Допоміжна

Мальцева Е.П. Материаловедение текстильных и кожевенно-меховых материалов. М.: Легпромбытиздат, 1989г. с.

1. Модестова Т.А. Флерова Л.Н. Материаловедение швейного производства. М.: Легкая индустрия, 1969.

2. Патлашенко О.А. Матеріалознавство швейного виробництва: навч. пос. – Київ: Арістей, 2003. – 288с

3. Герасимов В. Страна по имени текстиль. Ярославль: Верх. Волж. кн. изд., 1984. – 96с.

Обладнання швейного виробництва

1. Кучер З.С. Обладнання швейного виробництва. навч.метод.посіб. Кривий Ріг: ЯВВА, 2005. – 508с.

2. Вальщиков Н.М. и др. Оборудование швейного производства. – М.: Легкая индустрия, 1977. – Изд. 2-е. – 520 с.

3. Исаев В.В., Лечицкий В.И., Франц В.Я. Бытовые швейные машины. - М., 1968.

4. Исаев В.В., Франц В.Я. Устройство и ремонт швейных машин: Учебн. пособие. – М.: Легкая и пищевая промышленность, 1982. – 320 с.

5. Рейбарх Л.Б. Оборудование швейного производства: Учебн. Пособие для средних специальных заведений / Рейбарх Л.Б., Лейбман С.Я., Рейбарх Л.П./ М., Легпромбытиздат, 1988 – 288с.

6. Франц В.Я., Исаев В.В. Швейные машины: Иллюстрированное пособие. – М.: Легпромбытиздат, 1986. – Изд. 2-е, перераб. и доп. – 184 с.

7. Франц В.Я.. Эксплуатация и ремонт швейного оборудования. М., “Легкая индустрия”, 1978. – 296с.

8. Эппель С.С. Оборудование для влажнотепловой обработки в швейном производстве. М., Из – во “Легкая индустрия”, 1970. – 152 с.

Допоміжна

1. Автор-составитель Суворова О.В. Швейное оборудование сер. «Учебники XXI века» - Ростов н/Д: изд-во «Феникс», - 2000. – 352с.

2. Антонов Г.К., Новикова А.И., Антонов А.Г. Устройство и ремонт бытовых швейных и вязальных машин: Учебник для ПТУ. - М.: Легпромбытиздат, 1990. – 272с.

3. Горохов И.К., Воронин Е.И. Справочник по швейному оборудованию. - М.: Легкая индустрия, 1981. – 272с.
4. Зюзин А.И. Ремонт бытовых швейных машин. М.: Легпромбытиздат, 1992. – 256с.
5. Иванченко Н.С. Технология швейного производства.: Учебн. пособие для ПТУ.- Мин.высш.школы., 1989.
6. Рейбарх Л.Б. Рассказы о швейных машинах. –М.: Легпромбытиздат, 1986. – 160с.
7. Флерова Л.Н., Золотцева Л.В. Технология и оборудование швейно-трикотажного производства. – М.: Высшая школа, 1986. – 255 с.

Технологія швейного виробництва

1. Иванченко Н.С. Технология швейного производства.: Учебн. пособие для ПТУ.- Мин.высш.школы., 1989.
2. Коберник О. М. Методика організації проектно-технологічної діяльності учнів на уроках обслуговуючої праці: навчально-методичний посібник; за заг. ред. О. М. Коберника. – Науковий світ. – 2005. – 92 с.
3. Коберник О. М. Методика трудового навчання : проектно-технологічний підхід : навчальний посібник; за заг. ред. О. М. Коберника, В. К. Сидоренка – Умань : СПД Жовтий, 2008. – 216 с.
4. Коберник О. М. Трудове навчання в школі: проектно-технологічна діяльність. 5-12 класи / О. М. Коберник, В. В. Бербец, Н. В. Дубова та ін. ; за ред. О. М. Коберника. – Х.: Вид. група «Основа», 2010. – 256, [1] с. : іл., табл. – (Серія «12-річна школа»).
5. Коберник О.М. Теорія і методика профільного технологічного навчання учнів у старшій школі: навчальний посібник / О.М. Коберник, А.І. Терещук. – Умань : ФОП Жовтий, 2013. – 352 с.
6. Проектно-технологічна діяльність учнів на уроках трудового навчання: теорія і методика: Монографія / Бербец В.В, Дубова Н.В., Коберник О.М та інші; за заг. ред. О.М. Коберника. – К.: Науковий світ, 2003. – 292 с.
8. Янцур М.С. Організація трудового навчання учнів VIII-IX класів на навчально-виробничій базі : монографія / М.С. Янцур. – Рівне : РДГУ, 2005. – 104с.
9. Флерова Л.Н., Золотцева Л.В. Технология и оборудование швейно-трикотажного производства. – М.: Высшая школа, 1986. – 255 с.

Конструювання швейних виробів

1. Кучер З.С. Конструювання одягу: Навчальний посібник. – Криворізький педагогічний університет. – Кривий Ріг: – 2016. – 210с.

2. Янчевская Е.А. Конструирование женской легкой одежды. – 2-е изд., испр. и доп. – М., Легкая и пищевая промышленность, 1983. – 112с.
3. Шершнева Л.П. Основы конструирования женской и детской одежды. К., Техника 1987. – 237с.
4. Янчевская Е.А. Конструирование верхней женской одежды: Учебник для кадров массовых профессий. – М.: Легпромбытиздат, 1989. – 240с.
5. Бланк А.Ф., Фомина З.Н. Конструирование женских пальто сложных форм и покроев. М., Легкая промышленность, 1987. – 186с.
6. Воронин М.Л. Конструирование и изготовление мужской верхней одежды безпримерочным способом. К.: Техника, 1985. – 232с.
7. Гурьянова М.И., Зуйкова В.М. Конструирование одежды. М.: Легкая индустрия, 1974. – 384с.
8. Козлова Т.В. и др. Моделирование и художественное оформление женской и детской одежды: Учеб. для сред. спец. учеб. заведений / Т.В.Козлова, Л.Б., Рывтинская, З.Н., Тимашева. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Легпромбытиздат, 1990. – 320с.
9. Конструирование одежды с элементами САПР: Учеб. для вузов / Е.Б.Коблякова, Г.С.Ивлева, Б.Е.Романов и др. – 4-е изд. перер. и доп.: Под ред. О.Б.Кобляковой. – М.: Легпромбытиздат, 1988. – 464с.

Допоміжна

1. Черемных А.И. Основы художественного проектирования одежды. М.: Легкая индустрия, 1968. – 217с.
1. Матузова Е.М., Гончарук Н.С., Соколова Р.И. Разработка конструкций изделий по моделям. М.: Легкая индустрия, 1975. – 248с.
2. Литвинова Л.М., Леонидова И.С., Турчановская Л.Ф. Моделирование и художественное оформление женской и детской одежды. – М.: Легкая индустрия, 1972. – 392с.
3. Орлова Л.В. Азбука моды. – М.: Просвещение, 1989. – 176с.
4. Конструирование мужской одежды в зависимости от вида ткани. Шварцбург Г.А., Смирнов М.И. – К.: Техника, 1970. – 100с.
5. Фиш Р.П. Конструирование мужской одежды на фигуры с отклонениями. М.: Легкая индустрия, 1971. – 144с.
6. Моделі одягу / Е.Я.Борецька, М.М.Борецький, А.П.Пухальська: Навч. посібник. Львів.: Світ, 2000. – 344с.
7. Ханус С. Секреты кроя и шитья. К-д.: Управление по печати, 1994. – 215с.
8. Александрова Г.Н. 150 моделей женских юбок. Мн.: ООО Попури, 1996. – 592с.
9. Братчик И.М. Конструирование женской легкой одежды. – К.: Выща школа. Головное изд-во, 1984. – 311с.
10. Радкевич В.О. Моделювання одягу: Підручник. – К.: Вікторія, – 2000. – 352с.

11. Колгина И.И., Ульягиева О.П. Комплекты детской одежды. – Т.:Мехнат, 1994. – 168с.
12. Пітенін Д.М. Поліпшення якості пошиття одягу за індивідуальними замовленнями. – К.: Техніка, 1978. – 240с.

Технічне моделювання та художнє оформлення одягу

Базова

1. Янчевская Е.А. Конструирование женской легкой одежды. – 2-е изд., испр. и доп. - М., Легкая и пищевая промышленность, 1983. – 112с.
2. Шершнева Л.П. Основы конструирования женской и детской одежды. К., Техника 1987. – 237с.
3. Янчевская Е.А. Конструирование верхней женской одежды: Учебник для кадров массовых профессий. - М.: Легпромбытиздат, 1989. – 240с.
4. Бланк А.Ф., Фомина З.Н. Конструирование женских пальто сложных форм и покровов. М., Легкая промышленность, 1987. – 186с.
5. Воронин М.Л. Конструирование и изготовление мужской верхней одежды безпримерочным способом. К.: Техника, 1985. – 232с.
6. Гурьянова М.И., Зуйкова В.М. Конструирование одежды. М.: Легкая индустрия, 1974. – 384с.
7. Конструирование одежды с элементами САПР: Учеб. для вузов /Е.Б.Коблякова, Г.С.Ивлева, Б.Е.Романов и др. – 4-е изд. перер. и доп.: Под ред. О.Б.Кобляковой. - М.: Легпромбытиздат, 1988. – 464с.
8. Матузова Е.М., Гончарук Н.С., Соколова Р.И. Разработка конструкций изделий по моделям. М.: Легкая индустрия, 1975. – 248с.
9. Конструирование мужской одежды в зависимости от вида ткани. Шварцбург Г.А., Смирнов М.И. – К.: Техника, 1970. – 100с.

Допоміжна

1. Козлова Т.В. и др. Моделирование и художественное оформление женской и детской одежды: Учеб. для сред. спец. учеб. заведений / Т.В.Козлова, Л.Б., Рывтинская, З.Н., Тимашева. – 2-е изд., перераб. и доп. - М.: Легпромбытиздат, 1990. – 320с.
2. Черемных А.И. Основы художественного проектирования одежды. М.: Легкая индустрия, 1968. – 217с.
3. Орлова Л.В. Азбука моды. – М.: Просвещение, 1989. – 176с.
4. Литвинова Л.М., Леонидова И.С., Турчановская Л.Ф. Моделирование и художественное оформление женской и детской одежды. – М.: Легкая индустрия, 1972. – 392с.

I ПИТАННЯ (тести)

1. Які волокна відносяться до натуральних неорганічних?
2. Як називають волокна, які складаються із поздовжньо скріплених елементарних волокон ?
3. До синтетичних волокон відносять групу волокон:
4. Яке волокно завдяки здатності накопичувати електростатичні заряди використовують для виготовлення лікувальної білизни?
5. Який із способів прядіння використовують для довгих тонких волокон ?
6. Яке із волокон після спеціальної обробки може витягуватися до 600-800%?
7. За складом волокна прядиво поділяють на такі види?
8. Як називають прядиво, яке складається із двох або більше ниток не скручених між собою ?
9. Тканина із яким видом переплетення може мати більшу щільність?
10. Що є рапорт простих видів переплетень ?
11. Які переплетення відносять до класу простих ?
12. Складні види переплетень можна отримати із скількох систем ниток?
13. Як можна отримати крупно візерунчасті переплетення?
14. На які види діляться вовняні тканини за способом виробництва ?
15. Які за волокнистим вмістом виробляються вовняні тканини ?
16. Основні способи отримання нетканих матеріалів.
17. Для чого призначена машина 862 класу ?
18. Призначення машини 25 класу ?
19. З якою метою використовують машину 220 класу ?
20. Які стібки утворює машина 8515 ?
21. Яку строчку утворює машина класу 51-А ?
22. Які стібки утворює машина 85 класу ?
23. Які механізми має машина 76 класу ?
24. Як називають прикріплення однієї деталі до іншої, прикріплення фурнітури чи оздоблювальних елементів стібками постійного призначення?
25. Як називають розкладання припусків на шви або складки на дві сторони і закріплення їх стібками тимчасового призначення?
26. Як називають закріплення обшитого і виметаного краю деталі потайними петлеподібними стібками постійного призначення з розташуванням у середині з'єднаних прошарків?
27. Як називають прикріплення підігнутого краю деталі стібками постійного призначення?
28. Як називають з'єднування двох деталей потайними стібками постійного призначення зрізами встик і збереження малюнка?
29. Як називають закріплення обшитого і вивернутого краю деталі стібками тимчасового призначення для зберігання визначеної чи наданої форми?

30. Як називають тимчасове з'єднання дрібної деталі з більшою стібками тимчасового призначення?

31. Як називають тимчасове з'єднання двох деталей по овальному контуру стібками тимчасового призначення?

32. Як називають ниткове закріплення зрізу деталі або країв прорізу петлеподібними стібками постійного призначення з метою запобігання обсіпання ниток?

33. Як називають з'єднання двох деталей, накладених одна на другу, стібками тимчасового призначення?

34. Як називають з'єднання двох деталей, приблизно однакових за розміром стібками тимчасового призначення?

35. Як називають закріплення підігнутого краю деталі, складок, виточок, защіпів стібками тимчасового призначення?

36. Як називають ниткове з'єднання двох або кількох деталей приблизного однакових за розмірами?

37. Як називають прокладання строчки на деталях для закріплення припусків на шви і складки, спрямованих у протилежні сторони?:

38. Як називають з'єднання двох деталей по краю з наступним вивертанням їх на лицьову сторону?

39. Як називають прокладання строчки при накладанні однієї деталі на іншу для їхнього з'єднання або закріплення припусків на шов, повернутих в одну сторону?

40. Як називають зменшення товщини шва, краю виробу чи закріплення швів у потрібному положенні за допомогою пресу?

41. Як називають ниткове з'єднання двох деталей по овальному контуру?

42. Як називають з'єднання двох або кількох різних за розмірами деталей?

43. Як називають з'єднання двох або більше деталей чи прошарків матеріалу, накладених один на другий, потайними чи наскрізними стібками на окремих ділянках для надання стійкості, пружності?

44. Як називають обробку зрізів деталей або швів смужкою з основної або оздоблювальної тканини?

45. Як називають надання деталям бажаної форми та виконання інших операцій за допомогою прасувального обладнання?

46. Як називають подовження краю деталі для отримання увігнутої форми на суміжній ділянці?

47. Як називають розкладання припусків на шви або складки у різні сторони і закріплення їх у такому положенні?

48. Як називають укладання та закріплення зрізів деталей, припусків на шви чи складки в одну сторону?

49. Як називають прокладання строчки для закріплення підігнутого краю деталі або виробу, складок, виточок, защіпів?

50. Як називають скорочення краю деталі за допомогою волого-теплової обробки з метою одержання опуклих форм на суміжних ділянках?

II ПИТАННЯ (практичне завдання)

Виконати аналіз моделі за фото. Скласти опис моделі, в якому вказати асортимент одягу, сезонність, матеріали, особливості конструктивної основи та внесені модельні зміни. Виконати технічний рисунок моделі. Побудувати або обрати з поданих креслення відповідної основи деталей виробу (ліфа напівприлеглого силуету, станової частини плаття прямого силуету, ліфа прямого силуету, ліфа з суцільно викроєним рукавом, ліфа з рукавом реглан м'якої форми, станової частини напівприлеглого силуету, ліфа з рукавом реглан прямовисної форми, вшивного рукава із посадкою по окату, сорочкового рукава із різною висотою окату, прямої спідниці, класичних брюк, коміра піджачного, апаш, стійка, плоского та відкладного).